

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci odsúdeného **P. N. o návrhu na povolenie obnovy konania** v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6T 6/2005, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr. zák.) prerokoval na neverejnom zasadnutí 15. októbra 2014 v Bratislave sťažnosť odsúdeného P. N., ktorú podal proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. apríla 2014, sp. zn. 8Ntok 1/2014, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného P. N. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 28. apríla 2014, sp. zn. 8Ntok 1/2014, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného P. N. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6T 6/2005, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený P. N., ktorú zahlásil prostredníctvom svojho obhajcu hneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí 28. apríla 2014 (č. l. 21). Napriek výzve súdu z 8. júla 2014 (č. l. 31), obvinený podanú sťažnosť bližšie nezdôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods.1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým

sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného P. N. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu. Takto potom aj v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania dôsledne postupoval.

Prvostupňový súd sa v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne, v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku odôvodnil. Opakovanie rekonštrukcie a opakované vykonanie dôkazu (listinný dôkaz vo forme výpisu uskutočnených telefónnych hovorov z mobilného čísla X.), ktorých sa odsúdený dožadoval, aj podľa názoru sťažnostného súdu nie je potrebné. Prvostupňový súd správne konštatoval, že to nie sú dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, pretože rekonštrukcia trestného činu i previerka výpovede odsúdeného na mieste činu a tiež oboznámenie listinného dôkazu (výpis telefónnych hovorov) už boli v pôvodnom konaní vykonané v súlade so zákonom. Odsúdený P. N., v tom čase v procesnom postavení obvineného, sa sám z vlastnej vôle rozhodol týchto

úkonov nezúčastniť. Napriek tejto skutočnosti sa súd veľmi podrobne na základe znaleckého dokazovania zaoberal všetkými parametrami spôsobu streľby, možnou polohou strelca i poškodeného. Ďalšia, opakovaná rekonštrukcia nie je takým dôkazom, ktorý by mohol mať za následok vznik podmienok odôvodňujúcich povolenie obnovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme a ktoré by boli spôsobilé, v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného N..

Konštatovanie krajského súdu, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku je zákonné a správne, a preto je zákonný i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného P. N. na povolenie obnovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú a ako takú ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. októbra 2014

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová